

# MINDSZENTTALAP

Megjelen  
minden vasárnap.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok  
nem adatnak vissza

## ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona    Negyed évre . . . 1 korona  
Fél évre . . . . . 2 korona    Egyes példány ára 8 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:  
**OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL**

## HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.  
Nyílttér garmond soronként 60 fillér.

## A búcsúzó földesúr.

Pallavicini Sándor őrgrof úr őxcellenciája Mindszent községéhez visszavonulása alkalmából az alábbi búcsúzó levelet intézte:

### Mindszent község tekintetes Előljárósága Mindszent

Ama megtisztelő üdvözetüknek, melyet február 12-én 364/1910. sz. a. hozzám intéztek, szívből örültem. Fogadja érte Mindszent község közönsége ezennel leghálásabb köszönetemet.

Az elismerés s a megtisztelő bizalom s annak nyilvánítása, melyet oly jóleső módon közölnek velem, legnagyobb elégtételül szolgál nekem és remélem, hogy Mindszent község közönsége az irányomban nyilvánított érzelmeiket fiamra is át fogja ruházni, aki azokat bizonyosan ép úgy fogja ápolni, ahogy én azt mindenkor tettem.

Midőn, bár sajnálatomra, kénytelen vagyok a közvetlen érintkezéstől a jövőre bucsút venni, azért szívémben ugyanaz maradok mégis, aki voltam, mert egy 35 éves összeköttetés nem bomlik fel egykönnyen.

A jövőben is figyelemmel leszek Mindszent községre s szívémből kívánom neki az előhaladást és boldogulást.

Hazafiui üdvözlettel

Bécs, 1910. március 14.

Őrgrof Pallavicini Sándor.

Csak kötelességet teljesítünk, amidőn kegyelmes urunk fenti levelét közreadjuk. A magasfoku hálának kifejezése ez azon ragaszkodásért, amelyet községünk részéről minden kínálkozott alkalommal tapasztalhatott s amely hálát a nagy úr sem bírná magába ojtani. Amily becsesnek ismerte el a nemes őrgrof a község tanusított vonalmát, éppen oly becses kell hogy legyen nekünk, községünknek az őrgrof szívből eredő hálájának kijelentése.

Őrizzük meg részére mindenkoron viszont hálaérzelmünket, hogy állandó legyen unokáinknak is az eddig érzett ragaszkodás.

Gyámszülője falunknak az őrgrofi család; ápoljuk, mint érdemes gyermekeik, az eddig érzett és éreztetett fiui szeretetünket úgy, hogy ez érzelmi kapocs a község és az őrgrof családja között soha meg ne szünhessen, meg ne lazulhasson.

— **Választási mozgalom.** A mult vasárnap dr Horváth Zoltán félegyházi ügyvéd Mindszent és Szegváron népgyűlést tartott, hogy Just párti programját a választóközönséggel megismertesse. A közönség nagy figyelemmel hallgatta beszédét s nem zavarta Mindszent a Füredi-párti kortések többszörös közbeszólása sem. E hó 14-én Mezőfi Vilmos járt a faluban, a szabadság ünnepére pedig Füredi is lejött hivei közé. A munkapárt — mint hírlík — csak a Ház feloszlata után fog jelöltet állítani, addig nem tartja ildomosnak azért a székért történi, amely még voltaképen meg sem üresedett.

## Mozgolódások.

A szociálista vezérkar nem volna az, ami, ha a tavaszi munkaidény kezdetével nem próbálna meg minden eszközt arra, hogy megzavarja azt a békét, ami a munkásság józan gondolkozásu óriási többségének hajlamai következtében a mult évben az építőipar terén támadt. Az istenért, hisz mi lesz a vezérkربول, ha minden munkás csak a maga javát nézi, s nem törődik az isteni szakszervezettel, mely olyasvalámi, mint a Szép Heléna operettben szereplő augurok és főpapok csoportja a maga pléhmennydörgéseivel, s egymásra kacsintó vigorgásával, mikor nem csupán virágot és galambot áldoznak az elbutított hívők. Virág, galamb? mondja a sztrájkcsináló vezér; ebből nem lehet megélni se Pesten, se Váradon, se Debrecenben, se Orosházán. Sztrájk kell nekem, sztrájkért

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

■ mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ■

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet. ■ az igazgatóság. ■

## TÁRCA.

### A rózsá.

— Mese. —

Irta: Peterdi Sándor.

A királykisasszony unottan járt-kelt a lünderi szép kertben. Nem gyönyörködött a feléje mosolygó virágokban, nem hallgatta a fák között éneklő, füttyülő madárkakat. Nem érdekelte őt semmi.

A hoppmester mindenütt nyomában volt a királykisasszonynak és megpróbálta őt szórakoztatni. Erről is, arról is kezdett beszélni, de a szépséges szép királykisasszony félbeszakította őt.

— Ne fáradjon kérem! Nem érdekel.

A királykisasszony folytatta sétáját. Így ért a kert egyik legszebb részéhez, ahol hatalmas, vérpiros rózsák pompáztak. Talán az egész világon nem voltak ezeknél szebb rózsák. A lepkék mind erre szálltak, a madarak mind itt csipegetek, a szellő, a napsugár itt játszadozott, ahol az illat kéjes mámorba ringatta őket.

A királykisasszony is megállt és mégis egy tekintetere méltatta a gyönyörű virágokat.

— Ugy-e, fenség, ezeknél szebbet még a tündérek országában sem találhatni! — lelkesedett a hoppmester.

— Nem tudom, még nem voltak ott, — felelé a királykisasszony.

— Nézze ezeket a bársonyos szirmokat . . . ezt a büszke tartást — azután micsoda illat . . .

A királykisasszony kicsinyelve bicentette el ajkait.

— Pedig nagyon közönséges valami . . . Minden rózsá ilyen . . . minden rózsának hasonló az illata . . . és a színe? Nincs benne semmi különös . . .

Elhallgatott, de csakhamar így folytatta:

— Ah! Ha a rózsák például kékek volnának . . . mint az ég, mint a nefelejts, mint az én szemeim . . . akkor gyönyörű volna! Akkor tudnék gyönyörködni, akkor örömet lenék bennük . . . Kék rózsá . . . oh mily bájos volna . . .

A hoppmester nem szólt semmit, de magában ezt gondolta:

— Királyi óhaj, — parancs! Majd lesz rá gondom, hogy itt kék rózsák nyiljanak! Azt hiszem, a főhoppmesterség így biztos.

Még aznap felkereste a főkertészt.

— Főkertész! Hallott már maga kék rózsákról? Látott már?

— Nem én, uram, azon egyszerű okból, mert kék rózsá nincs.

— Ha nincs — legyen! A királykisasszony akarja! Reményilem ennyi elég!

A főkertész kétségbeesetten tördelte a kezeit. Honnan vegyen ő elő kék rózsákat?

Rohant tehát az udvari tudósokhoz.

— Uraim! Az égre kérem önöket, mentsenek meg. Önök előtt az ég, a föld, a természet titkai nyitott könyvek; önök megfogják találni a módját, hogy változtassam át a piros rózsát kék rózsává

A tudósok szétszaladtak a könyvtárakba, levéltárakba, felkutattak minden könyvet, egérrágtá irást, bölcs férfiak feljegyzéseit, de sehol nem találtak semmit a kék rózsáról és nem tudták kieszelni a módját, hogy a természetet kényszerítsék a rózsá színének megváltozására.

A tudósok aztán, amikor látták, hogy nem bírnak zöldágra vergődni, hírnököket menesztettek az ország minden részébe és ezek városokba, falvakba, mindenfelé kihirdették:

— Álljon elő az, aki piros rózsából kék rózsát tud nevelni; fejedelmi jutalomban részesül.

Hiába volt azonban minden erőlködés: senki sem jelentkezett.

dobog szívem! Ez a jelszavuk, s mert teljesen fiatal, s még zöld elembe — amelyet minden szakmában ugyancsak előre tolnak a tanult, komoly, családos munkások fölött — rikkantós segédcsapatokra találnak, hát próbálkoznak.

Ki áll ellene Magyarországon az iparosmunkaadók közt annak, hogy a munkások jogos érdekei kielégítést találjanak? Senki. Az építőiparban az elmélkedő konjunktúra jutott érvényre, annyi esztendő lefelé hanyatló irányzatával ellentétben. A vállalkozások alkalmait hirdető újságok tele vannak versenytárgyalási hirdetményekkel. A pénz szinte kínálkozik a vállalkozásokhoz.

A nagy városok rossz idők hatása alatt visszamaradtak a fejlődésben az utolsó négy év alatt, mikor a szent közjog hevített, de a kisebb emberek helyzetének javítása érdekében nem történt semmi a magasabb politika mindent megbénító héroszai alatt. Egy év óta emelkedés van. Munkamegbizás jön, munkaalkalom kínálkozik, nemcsak Pesten, de vidéken is. Kőműves, ács, asztalos, bádogos, szerelő, lakatos, szobafestő annyi kap munkát, amennyi jelentkezik. És munkát kap a jelenlegi magas bérek mellett. Nem pária az ipari munka, de olyan ember, aki hasonló rangfokozatu köztisztviselő.

És ilyen körülmények között, mikor a munkaadók a saját érdekeiket mindenben egyeztetik és azonosítják a maguk megbízható, a velük együtt boldogulni akaró munkásaikkal, próbálkoznak a vakondturások emberei, akiknek a lelkiismeretét csöppet se nyugtalanítja az, hogy száz és száz családot nélkülözésbe ugrat bele az ő dicstelen működésük olyan időben, midőn nemcsak a napi megélhetés eszközeit kereshetik meg, de becsületes munkájuk eredménye révén félre is tehetnek rosszabb időre! Ki értse ezt meg?

A helyzet, ahogy áll, világos és tiszta. A munkaadók a maguk munkatartásaival együttesen boldogulhatnak. Ők tudják ezt és ahhoz tartják magukat. A munká-

sok látják ezt és érzik és élvezik is. Amit a konjunktúra mellett és a versenyviszonyok közt megadni lehet, megadnak a munkásnak a munkaadók. De mikor megadják, a maguk jogait nem adják fel. Ez az ütköző pont a munkaadók és nem a munkásaik, de a munkásvezérek közt forog fenn. A munkaadók jelszava: mindent, amit megérdemel, a velünk dolgozó munkatársunk, de semmit az ellenünk izgató szakszervezetnek.

És ez a felfogás dönti el az egész küzdelmet. A munkásság választ az igazi barátai: a munkaadók és a vérszopó belső ellenségei: a szakszervezeti vezetők közt. Ahogy választ, úgy fog boldogulni. Mert az a világ, amelyben az elszigetelt egyes munkaadó mellének lehetett szegezni a fegyvert, rég elmúlt. Ma a munkaadók egyek, egyeségesek. Aki egy ellen támad, az ellen védekezik az összesség. Az az összesség, amely elég erős megvédeni azt, aki vele tart.

## Ujdonságok.

— **Főispáni beiktatás.** Szokatlan lélekemelő hangulattal és külsővel tartotta meg tegnap a törvényhatósági bizottság dr. Cicatricis Lajos főispán beiktatását, Csongrádvármegye főispáni székébe. A beiktató közgyűlést szentmise előzte meg a szentesi rom. kath. templomban. D. e. 10 órakor vette kezdetét a közgyűlés. Dr. Nagy Sándor h. főispán, vm. főjegyző nyitotta meg s felszólította dr. Cicatricis Lajos a főispáni eskü letételére. Ennek megtörténte után az új főispán mondta el beköszöntő-beszédét. Hangsúlyozta, hogy főigyekezete lesz a törvényhatóság működése terén a szétágazó árnyalatokat kiegyenlíteni. A törvényhatóság nevébe Futó Zoltán üdvözölte a főispánt. Az iktató-ünnepet — teljesen hűen — családi ünnephez hasonlította, az egybegyűlteket egy családhoz, amelynek szemefénye ma a főispán. Nagy lelkesedés fogadta úgy az új főispán, mint Futó Zoltán t. v. tag beszédét s ugyanevvel záródott be a

közgyűlés. Gyűlés után a főispán a küldöttségek hosszú sorozatát fogadta. Megjelentek Szeged és Hódmezővásárhely város fényes küldöttségei, stb. Legérde-esebb volt az épített munkásházak tulajdonosainak küldöttsége, mely megköszönte a volt alispánnak a munkásházak kiépítése körül kifejtett munkálkodását, remélt boldogulásuknak alapját. Délután 1 órakor bankét volt a városi színházteremben, amelyen mintegy 400-an vettek részt. Az első felköszöntőt a főispán mondta, aki a királyra emelte poharát. Dr. Nagy Sándor a főispánt éltette. Innét kezdve megeredt a tósztok áradata s a diszebed kedélyes hangulatban benyult a késő délutáni órákba. A beiktatási ünnepélyen mintegy 5000-en vettek részt s mondhatjuk, e nap valóban ünnepe volt úgy Csongrádvármegyének, mint Szentes városának. — E hó 23-án lesz a főispán beiktatása Hódmezővásárhely főispáni székébe. Külön vonat megy ez alkalomból Szentesről Vásárhelyre, amely a főispán kíséretét viszi. Mint értesülünk, közel száz törv. biz. tag fog kíséretül átrándulni. Kívánjuk, hogy az ünnepély ott is ilyen gyönyörű összhangban folyjon le.

— **A szabadság ünnepe Mindszenten.** Március 15-ét, a szabadság hajnalhasadásának évfordulóját Mindszent község hazafias közönsége is lelkesen ünnepelte meg. Az ünnepély reggel 9 órakor kezdődött a község háza tanácstermében, ahol díszközgyűlés volt. A község háza zsufolásig megtelt. Ott volt a négyzsal emberből álló kis csapat is, akik a szomorú napokban együtt küzdöttek a haza szabadságáért. Utána istentisztelet volt előbb a plébániai templomban, majd az izr. imaházban. Innét a mindinkább növekvő hatalmas menet a trombitásbanda muzsikájának hangjai mellett a piac-térre vonut, ahol Antal András községi jegyző tartott szívet-lelket gyönyörködtető hatalmas ünnepi beszédet, melyben népies vonásokkal ismertette a nagy nap jelentőségét. A nagy tetszéssel és éljenzéssel fogadott beszéd után Humay Paula kisasszony költeményt adott elő, igen nagy hatással. A Szózat eléneklése rekesztette be a szép községi ünnepélyt. Este a színházban diszelőadás, az iparosok és kereskedők körében pedig bankét volt, mely szintén igen jól sikerült.

A királyi udvarban volt alkalmazva egy fiatal kertészlegény. Ez sokat dolgozott a kertben és többször volt alkalma látni az aranyhajú, hajnalarcu királykisasszonyt. A kertészfiú mindjárt az első látásra beleszeretett a királykisasszonyba. Nem volt neki se éjjele, se nappala, mindig csak a királykisasszonyról gondolkodott.

— Oh, csak egyszer, csak egyetlen egyszer csókolhatnám meg harmatos, patyolat kezeit, az életemet is odaadnám! — sóhajtott a szegény kertészfiú.

De sem szép, sem daliás termetű nem volt: a királykisasszony tehát észre sem vette.

Egyszer csak azt hallja a fiú a főkertésztől, hogy a királykisasszony boldogtalan, mert nincs neki kék rózsája.

A kertészfiú ezután mindig azon törte a fejét, miként kényszeríthetné rá a rózsátot arra, hogy ne piros, hanem kék rózsát fakasszon.

Valamelyik este ismét ott feküdt a kertben a bokrok árnyékában és csak azt az egy gondolatot hánytorgatta a fejében:

— Mit csináljak! Mit csináljak!

A kertészfiú fülét egyszerre csak halk csengetyűszó ütötte meg. Először azt hitte, hogy a mellette levő gyöngyvirág csengett, de amint óvatosan oda nézett, akkor látta, hogy a gyöngyvirágon két icike-picike emberke ül. Alig voltak nagyobbak, mint a hüvelykujjam körme. A két picúrka ember nevetett és ez hangzott úgy, mintha csengetyű csilingelne.

— Hát nem érdekes ez? — nevetett az egyik. — A királykisasszony véletlenül kiejt egy szót és ime! talpon van az egész ország.

— Az emberek járnak-kelnek, mint a bolondok! Tanárok, tudósok, bölcsék, katonák, vegyészek mind azon törik magukat, hogy a titkot megtalálják és a királykisasszony kedvében járjanak... Milyen fajankók az emberek!

— Pedig azt nem fogják megtalálni! — nevetett az egyik.

— Ha itéletnapig keresik is! — mondá a másik. Mert annak a titkát csak mi tudjuk, mi pedig nem áruljuk el.

A kertészfiú erre, mint a villám felugrott és mielőtt a két megrémült emberke elbujhatott volna a gyöngyvirág kelyhében, — megragadta őket.

— Már pedig, ha nem mondjátok meg a titkot nekem, de mindjárt, — ujjamnak egy nyomásával elpusztítalak benneteket.

— Azt megteheded, — felelte ekkor vakmerően az egyik, de hasznod nem lesz belőle, mert nem tudod meg a titkot.

A kertészfiú elgondolkodott.

— No ez igaz...

— Hanem alkudjunk... Add nekem a szivedet és én elárulom neked, melyik rózsátó az, amelyiken kék rózsá nyíllat.

— Itt a kezem! — kiáltott boldogan a fiú, tied a szívem...

— Ám jó! jöjj velem!

A kis törpe az egyik hajladozó ágról a másikra ugrott, amíg a rózsákhoz nem ért. Aztán parányi kezeivel ráütött némelyik rózsára és így szólt:

— Ezt neked adom... ezt is neked adom... Szivedért — rózsátó, rózsátó — a szivedért...

— Így ni! — készen vagyunk! Ezeket a rózsátókn megterem a kék rózsá, mert én megengedem.

— És mit kell csinálnom?

— Az már a bátyámnak a titka, — szólt a kis emberke. Véle beszélj.

— Megsugom neked, — I a nekem adod a lelkeket, — szólt a törpe.

— És akkor kék rózsák fognak teremni?

— Olyan kék lesz, mint az ég, mint a nefelejts, mint a szépséges szép királykisasszony ragyogó két szeme.

— Áll az alku! tied a lelkeim!

— Lelkedért — kék rózsá, kék rózsá — lelkedért, — szólt a törpe. Meglesz. A lelked enyém, mihelyt a kék rózsák kinyíltak és utána hétszer kelt és hétszer nyugodott le a nap. Megegyeztünk?

— Meg.

A két törpe azután kényelmesen ráült egy holdsugárra és elmagyarázta a kertészlegénynek mit kell tennie. Amikor pedig megtanították mindenre, hirtelen eltűntek.

A kertészlegény boldogan sietett haza, és azonnal munkához látott. Szorgalmasan kapálta, ápolta a rózsátót. Könyeivel fürdette, verejtékében áztatta, vérevel öntözte.

Mikor hallotta, hogy az ország lázong, hogy a nép elkergette a kormányt, felakasztotta a bölcséket, börtönbe dobta a tudósokat, mert nem tudnak kék rózsát tenyészteni: — boldogan mosolygott. Az ő rózsája már szépen fejlődött, nemsoká bimbózni, virágozni fog.

És csakugyan, — egyik nap, mintha az égnek apró darabkái tüzdelték volna a rózsafák ágaira: — kék rózsák nyíltak, hajladoztak a zöld, csipkés levelek közt. A legény boldogan rohant a főkertészhez, ez a hoppmesterhez, ez pedig a királykisasszonyhoz.

— Fenség! fenség! — fuladozott a hoppmester, megvan! sikerült!

— Mi van meg?

— A kertben kék rózsák nyílnak! Kékek, mint az ég azurja, mint a nefelejts, mint fenséged szemei. Olyanok, amilyeneket akart.

— Én akartam? — csodálkozott a királykisasszony.

— **Március 15. Szegváron.** Szép kis ünnepélyt rendezett a szegvári állami tanítótestület márc. 15-én — mint szegvári levelezőnk írja — a központi iskola egyik tantermében, mely ez alkalommal szűknek bizonyult az érdeklődő közönség befogadására. Az ünnepély szentmise hallgatása előzte meg, melyen az összes belterületi iskolák növendékei részt vettek tanítóik vezetése alatt; őe megjelent azon a községi előjáróság, az áll. isk. gondnokság, az iparosok és kereskedők köre s a többi körök és testületek is. Miután pedig a tanuló-ifjúság énekkara elénekelt a „Himnusz“-t, Farkas Gyula tanító méltatta a szabadság nagy napját, hazafiságtól áthatott, rövid, de lelkes beszédével. Erre az V.-VI. fiu- és leányosztály növendékeiből kis műkedvelők, mintegy 30-an, adták elő Móroc Etelka tanítónő és Hatvani Pál fiatal tanító rendezése mellett, Kádár Lajos vásárhelykutasi tanító, földink által irt „Hős fiúk“ című, négyfelvonásos alkalmi szindarabját; végül a „Talpra“ című, három szólamú indulóval zárta be az igazán lélekemelő ünnepélyt a tanuló-ifjúság énekkara Mattyasovszky Márton igazgató tanító vezetése mellett. Sok hallgatót, többek között egy öreg honvédet a nagy idők tanuiból, könnyekig meghatótt a piros-csákós, karddal, puskával felfegyverkezett kis honvédek és a fehér ruhába, magyar ingváll és piros pruszlikba öltözött kis honleányok bátor, ügyes játéka, lelkesítő, hazafias szavai, szépen énekelte harcias dala, hiszen oly hűven visszaidézték azok a nagy, a szent napok emlékét, hogy szinte jól esett a mai viszonyok között azt látni és érezni nekünk felnőtteknek, de mélyen be fognak azok vésődni a fogékony ártatlan gyermeki szívekbe is s ezzel a hazafias, szép ünnepély magasztos és szent célját el is érte.

— **Nagy idők tanuja.** Zsombó Márton 48-as honved altiszt, közsegünk derék polgára e hó 17-én, rövid szenvedés után, életének 82-ik évében meghalt. A vigkedélyű, fiatalos erejű öreg urat mindenki szerette. Dacára magas korának, folyton dolgozgatott s ha lakodalmas házhoz került, hát ugyancsak megmutatta a fiataltságnak, hogy kell mulatni. Csak a közelmúlt farsangon történt, hogy egy mulatságon két teljes óráig ropta a csárdást, az igazi, tüzes magyar táncot, anélkül hogy félbeszakította volna. A halál mégis legyűrte szívós természetét s az egykori hercules erejű, bátor lelkű vitéz katona, aki az Alföld összes ütközeteit végigharcolta s a csata közben kapott golyókat, sebeket könnyen kiheverte, ma már az anyaföldben aluszsa örök álmát. Temetésén, mely tegnap ment

— Igen . . .

— Mikor? Nem emlékszem reá! de azért meg-nézem . . .

Lement a kertbe. Az egész udvar a nyomában volt, hogy lássa a csodát.

Amint odaértek a rózsákhoz, mindenki gyönyörködve nézte a szép virágokat. Bámulatuknak mindannyian már épen hangos, lelkesült szavakkal akartak kifejezést adni, amikor a királykisasszony így szólt:

— Pfiuj, de csunya! Milyen természetellenes! Ki kell dobni!

— De milyen csunya! — ismételte az egész udvar.

— A főkertész ostoba! így elrontani a természetet! Maga is hoppmester ur, máskor jobban gondolja meg, miért háborgat engem. Ügyetlen!

— Ügyetlen! — zugta az udvar.

A két rózsákat még aznap kidobták a szemétre, a főkertészt elkergették, a hoppmestert nyugdíjazták.

A nép a kormányt megbuktatta, minnek izgatta az országot a két rózsával, a hadügyminisztert majd felakasztották, hogy miért indított háborút a szomszéd uralkodó ellen, aki állítólag ismerte a két rózsá titkát, csak nem akarta megmondani.

Mikor pedig a nap hetedszer kelt fel és hetedszer lenyugodott, megjelent a két törpe is.

— A szivedért — rózsát. Viszem a szivedet!

— A lelkedért — két virág. Viszem a lelkedet.

És mind a kettő megkapta, ami az övé volt. A szegény kertészlegény holtan esett össze.

A kis törpe pedig nevetve s etett el zsákmányával.

A királykisasszony pedig az egész dologról soha sem tudott meg semmit.

végbe, megjelent az a négy szál agg honvéd is, akikkel az elnyomatás napjaiban együtt harcolt Versectől Szolnokig, Isaszegtól Vácig, a magyar haza szabadságáért. A szentesi kerületi honvédegylet, melynek Zsombó is tagja volt, kiküldötte az egyet zászlóját, képviseltette magát a végtisztességtételen s gyönyörű gyászbeszéd keretében bucsuztatta el az öreg bajtársat. Legyen neki könnyű a föld!

— **Tejszövetkezeti számadások.** Tejszövetkezetünk e hó 17-én tartotta meg együttes igazgatósági és felügyelőbizottsági ülését, amelyen befejeztetett az évi számadás átvizsgálása és megállapított az évi mérleg. Mint kitűnt, van a tejszövetkezetnek 102 tagja, 118 üzlet-résszel. Behordtak 1909. évben 121,616 liter tejet. Kifizetett érte 92,840 K 31 f. A vaj kilonként 2 K 70 f-ért lett értékesítve 300 koronáig, átlagban 2 K 80 fillérrel. Öszforgalom volt bevétel: 16,711 K 58 f, kiadás 16,711 K 58 f. Kiadott személyzetre 930 K házbérré 143 K 22 f, üzem fenntartására 565 K 89 f. A szövetkezet vagyona 1909. év végén 2307 K 86 f volt.

— **Színészeink bucsuzása.** Kiss Ferenc igazgató jól szervezett társulata ma este bucsuzik el színházbajáró közönségünkötől. Ez alkalommal „A vén obsitos és fia a huszár“ c. gyönyörű népszínművet adják, mely valószínűleg telt házat fog vonzani. Ezt különben meg is érdemli a kis művészcsapat, mely összevágó, szépjátékával annyi kellemes estét szerzett nekünk.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazok, kik a község által rendezett március 15-iki ünnepélyen megjelentek, különösen pedig, akik közreműködésükkel az ünnepély fényét és sikerét előmozdítani szivesek voltak, fogadják hálás köszönetünket. Mindszent, 1910. évi március hó 16-án. Veres Sándor bíró, Koncz Lajos jegyző.

— **Megkezdődött a hajójárat.** A tiszai gőzhajójárat Szolnok és Szeged közt folyó hó 15-én, kedden indult meg, a múlt évben is érvényben volt menetrend szerint. A menetdíjak szintén a régié maradtak.

— **Utcák kövezése.** Járda-bizottsági ülés volt e hó 16-án. A bizottság elhatározta, hogy a rendelkezésre álló pénzösszeg erejéig ki fogja kövezni a Vörösmarty-, Andrassy-, Batthyányi-, Hunyady-, Erzsébet-, Árpád-, Mátyás király- és Rákócy-utcák gyalogjáróit; továbbá folytatja a piactér áruló helyeinek kövezését és kijavíttatja az eddigi kövezések hiányait.

— **Vetések állása.** A gyönyörű napsugaras időjárás folytán a tavaszi szántás és vetés, nemcsak a háttas, hanem a laposabb földeken is megvolt kezdhető s a munka megyszerte a legserényebben folyik. A vetések gyönyörűen fejlődnek, vegyes érzelmeket keltvén a gazdaközönségben; nevezetesen az öröm és remény mellett jókora aggodalom is merül fel, hogy a korai kikelet későbbi esetleges fagyok folytán nem válik-e végzetessé? Annyi tény, hogy a vegetáció eme időszakban évtizedek óta nem volt annyira kifejlődve, mint ezuttal. A meleg napok hatása alatt a hónapok óta járhatlan utak is megszáradtak és rajtuk a közlekedés lehetővé vált. Jó lenne már egy kis eső is!

— **Vesztett kutya garázdálkodása.** E hó 17-én éjjel Sánta Jánost, aki a Lőrinc Pál kőmivesmester ujonan épülő házában levő anyagokat őrizte, egy vesztett kutya megmarta. Fel szállították a Pasteur-intézetbe, a kóbor kátyát pedig lelőtték, mielőtt másban is kárt tehetett volna.

— **Családi idill.** Vendégségben volt Orosházán Kuhajda Andrásné Lajkó Julia nővérénél és mert a vendégség nagyon hosszúra nyúlt, eljött érte az ő hites ura Dorosmárol. Julis asszony azonban jól találta magát Orosházán és csepp kedve sem volt ura hívásának eleget tenni. Szó szót ért közöttük hétfőn délelőtt és mert Kuhajda uram kifogyott már minden érvelésből, elkezdte életpárját torkolászni, végül zsebkésével nyakonszurta. Az asszony eszméletét veszítette. Az ember megijedt és azt hívén, hogy felesége meghalt, azzal jelentkezett a rendőrségen: Csukjanak le, megöltem a feleségem!

Az asszonynak az ijedségen kívül alig volt valami baja. A nyakán szurt sebe 8 napon belül gyógyul. Kibékültek és most már haza is mentek Dorosmára.

— **Gyilkos mindszenti legény.** Galambos Sándor 20 éves mindszenti legény korcsmai mulatozás közben támadt verekedésben bicskával megszurta egyik cimboráját, Jaksa Istvánt, aki belehalt sérüléseibe. A szegedi esküdtszék a napokban vonta ezért felelőségre a gyilkos legényt, aki azzal védekezett, hogy önvédelemből szurta meg Jaksát és különben is nagyon ittas volt. A királyi ügyészség szándékos emberölés büntetével vádolta Galambost, de az esküdtek csak halált okozott súlyos testi sértés büntetében mondották ki bűnösnek, mire a bíróság három évi fegyházra ítélte el.

— **Mi lesz 1915-ben?** A mostani válságos időben mindenki politizál. A Goldner-féle kávéház egyik asztalánál két ur ült s a mostani politikai zavarról beszéltek.

— Most még tisztázódní fog a helyzet, — jegyezte meg az egyik — de mi lesz 1915-ben?

— Miért 1915-ben? — kérdi a másik.

— Mert akkor teljesen fordított állapotok lesznek. A negyvennyolcasokból lesznek a hatvanhetesek és megfordítva.

— Hogyan?

— Hát aki 48-ban született, 67 éves lesz, aki pedig 67-ben született, az 48 éves lesz.

— **Agyonlőtt cigányasszony.** Hétfőn délelőtt vándorcigányok ütöttek föl sátorfájukat a csanyteleki határban. Alig tartózkodtak ott néhány óráig, hatalmas lövöldözésbe kezdtek, aztán gyorsan fölszedték a sátorfát és sietve elhajtottak. A községbeliek sejtették, hogy nem kis dolog miatt menekültek el a cigányok. A lövöldözés színhelyére siettek s ott egy eszméletlen cigányasszonyt találtak. Az asszony testén több revolverlövés volt s az egyik golyó a mellébe fúródott. Az asszonyt beszálították a kórházba. Eszméletét még nem nyerte vissza s aligha marad életben. A rejtélyes ügyről jelentést tettek a szegedi királyi ügyészségnek, a cigányokat pedig üzőbe vette a csanyteleki csendőrség.

— **Megjöttek a fecskék.** Messze délről, tengerekről, megjöttek a villásfarkú fecskék, a tavasz legbiztosabb hírnökei. Vilódzva, nyilsebesen cikáznak a levegőben és hangos csicseregésükkel derűt fakasztanak az ember lelkében. Ime, visszajöttek a hűséges vándormadarak és már keresik a régi fészket, amelyből az ősz hidege üzte el őket egy melegebb hazába. De a tavasz sugaraival visszatértek ők is a nagy utról és újra elfogják az ereszek alatt a megóvott, megvédett fészkeket, hogy késő őszig a magyar ember házatájéka körül csapongjanak. A fecske régi házibarátja a magyar hájlékoknak, ahol ezt a hasznos madarat mindenki szereti, őt vagy a fészket bántani senki nem engedí. Ezt a szeretetet azzal szolgálja meg a fecske, hogy elpusztítja a kártékony rovarokat, amint a levegőben tovaszáll. Az embert csodálattal tölti el, hogy ezek a kis vándormadarak, hogy tudják megtenni azt a rengeteg hosszú utat, amely

## Bőrbajokat,

bőrkiütéseket, daganatokat és sebeket, amelyek vérszegénységből erednek és nem akarnak gyógyulni, a

### Scott-féle Emulsió

szüntet meg legjobban. A leg-tisztább alkatrészek, amelyek izletes módon könnyen emészthető krémmé egyesítettek a kiváló SCOTT-féle eljárás által, a

#### SCOTT-féle EMULSIÓ-t

a legkiválóbbá tették és kétségbevonhatatlan hirnevet biztosítottak számára ezeknél a bajoknál. Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f. Kapható minden gyógytárban.



Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét: a halászt kérjük figyelembe venni

hegyen, völgyön, tengeren át a messzi délről hozzánk vezet. De az ornithologusok tudják, hogy a fecske óránként hetvenöt kilométernyi utat is képes megtenni és ha elfárad a vándorútban, elég ha egy-két pillanatig a tenger színe érinti és ismét új erővel szállong a levegőben. A fecskének az ó-korban körülbelül ugyanolyan mitológiai jelentőségük volt, mint a kakuknak, amennyiben tavasszal áldást, télen nagy szerencsétlenséget hoztak. De ez a legenda hírük ma már alig él a népben és ma csak a tavasz kedves hírnökeit látjuk bennök.

— **A természet** mindig a legnagyobb gyógyművész, eszközei és utai csodálatosak. Így például a csukamájolajat is oly gyógyerőket tartalmaz, minőket emberi lény előállítani nem képes. A legjobb ízű és legkönnyebben emészthető csukamájolajat nyújtja a „Scott-féle Emulsió”, mely most minden gyógyszertárban kapható.

— **Vasutasok új egyenruhája.** Az új kereskedelemügyi miniszter kardot és vörössapkát ad a vasuti tisztviselőknek, akik így hasonlítani fognak osztrák kollégáikhoz. A blúz olyan lesz, mint a honvédeké és az egyes osztályokat majd a hajtokáról lehet felismerni. A forgalmi tisztviselők és altisztek bluzának hajtokája piros lesz, míg a pályafentartási alkalmazottaké kék. A nadrágot teljesen katonatiszteké mintájára szabják. A szolgálatot teljesítő hivatalnokok a piros kardszalag helyett piros sapkát fognak viselni. Németországban és Ausztriában már évek óta megvan a piros sapka. Végül megkapják a kardot is. Szóval ezután boldog és megelégedett lesz már a vasutas!

— **A vetélytárs.** A szegedi esküdtbíró-ság tegnapi tárgyalásán egy szentesi munkás-ember volt a vádlott, akit szándékos emberölés kísérlete miatt vontak felelőségre. Beleznai István kubikos vadházasságban élt Barna Mária asszonnyal, aki néhány hónapi együttlét után, megunva a családi életet, mással kezdett viszonyt. Az elhagyott ember, mikor megtudta az asszony hűtlenségét, megleste azt a vetélytársal együtt. A felháborodott férfi elől a vetélytárs kiugrott az ablakon. Beleznai először kérésre fogta a dolgot, hogy térjen vissza hozzá az asszony, de mikor az hajthatatlan maradt, kivette revolverét és Barna Mária arcába lőtt. A golyó a jobb arcon hatolt be s a balon jött ki, közben összeroncította a fogakat, szétzúzta az állkapocs-csontokat s megsértette a hallóidegeket is. A csinos menyecske arca örökre eltorzult s egyik fülére elvesztette hallását. A vádlott ittassággal és jogos felháborodással védekezett. Az esküdtek verdiktje alapján három évi fegyházra ítélték.

— **Hazai és francia gyártmány** szivarkahüvelyek, igen nagy választékban raktáron vannak és kaphatók Horváth papírárukereskedésében, Mindszent. 100 drb „Magyar verseny” szivarkahüvely csak 20 fillér.

— **Szőlős-gazdák** saját érdekükben kérik egy levelezőlapra a legújabb árjegyzéket Nagy Gábor szőlőnagybirtokostól Kóly (Bihar megye.) Sok fontos, hasznos tudnivaló van e kitűnően szerkesztett könyvben.

— **A legcélszerűbb husvét ajándék.** Nem sokára bekövetkezik a tavasz legszebb ünnepe, a husvét. A régi hagyományokhoz hiven, ilyenkor minden családfő meglepi hozzátartozóit valami szép ajándékkal. A mai modern és számítógépes korszakban az ajándékozásnál is tekintetben jó azonban, hogy az illető ajándéktárgy célszerű és maradandó legyen. Kétségtelen pedig, hogy a büvös tavaszi és később nyári estéken egy családnak legjobb szórakoztatója egy finom zongora, mely egyúttal a legszebb lakásdísz is. De zongorákat és pianókat nem mindenütt vásárolhatunk és tényleg csakis ott vásároljunk, ahol minden tekintetben megnyugtató garanciát kapunk. Mint ilyen elsőrendű céget ajánljuk olvasóinknak Keresztély minta zongoratermeit (Budapest, VI. Váci-körút 21.) hol saját gyártmányain kívül a világ összes zongoragyártmányait a legideálisabb kiszolgálás mellett szerezhetők be. Felvilágosítással készséggel szolgál a cég és árjegyzéket ingyen küld.

## Szerkesztői üzenetek.

**Fakas János úrnak, Szegvár.** Örömmel vettünk tudomást arról, hogy ismét visszatért a mi kis lelkes csapatunkba. Egy évi újabb előfizetését köszönettel nyugtázzuk. Elégtétel ránk nézve annak elismerése, hogy mi sohasem személyek ellen harcolunk, hanem tisztán elveikért küzdünk. Oly elveikért, amelyek hasznára vannak társadalomnak, közügynek egyaránt.

**S. G. J. Budapest.** Az előfizetési díj lapunk homlokán olvasható. Üdvözlét!

## Meghívó.

ÖSSZETARTÁS SZÖVETKEZET f. a.  
Mindszent,

1910. évi március hó 28-án d. u. 3 órakor  
vagy ha határozatképes nem volna,

1910. évi április hó 4-én d. u. 3 órakor  
saját helyiségében tartandó

IV-ik

## Rendes évi közgyűlésére.

NAPIREND:

- 1) Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése.
- 2) A mérleg és eredményszámla megállapítása.
- 3) A tiszta jövedelem iránti intézkedés.
- 4) Felügyelőbizottsági tag választása.
- 5) Egy hónappal előbb beadott indítványok tárgyalása.

**Zárszámadásunk** következő:

**Mérleg.** Tartozik: Pénztár 299 K 59 f, Váltó 2790 K 1 f, Kötvény 9278 K 5 f, Felszerelés 370 K. Összesen 12,737 K 65 f; Követel: 11,930 K 46 f, Tartalék-alap 155 K 60 f, Jótékonycélszámla 20 K, Osztalék 378 K 11 f, Folyószámla 50 K, Tisztanyereség 203 K 48 f, Összesen 12,737 K 65 f.

**Eredményszámla.** Tartozik: Költség-számla 220 K 81 f, Felszerelés 46 K 32 f, Tiszta nyereség 203 K 48 f. Követel: Kamatszámától 470 K 60 f, összesen 470 K 60 f.

Mindszent, 1909. évi december 31-én.

Összetartás Szövetkezet f. a.

**Jegyzet.** Az eredeti mérleg- és zárszámadás úgy az igazgatóság, mint a felügyelőbizottság jelentése az intézet helyiségében közszemlére vannak kitéve. A hivatalos órák alatt megtekinthetők.

## Szőlővessző

2000 szál kövidinka és 2000 szál fekete kadarka elsőrendű, jól beérett szőlővessző jutányos áron eladó **Cirok István** urad. magtáronál, Anyáson.

## Kiadó lakás.

**A Vasut-utcán levő volt Herceg-féle házban egy 2 szobás lakás és 1 üzlet-helyiség a hozzátartozókkal együtt — azonnal kiadó. Bővebb értesítést nyerhetni Gyovay István háztulajdonosnál a helyszínén.**

## Szőlősgazdák!



Homokon és kötött földön

A ki borait mindenkor jó áron és hamar akarja eladni, ültessen Delaware szőlőt, szántóföldekre is, és ha a hiányzó tőkét ezzel pótolja, az ilyen vegyes bor oly finom lesz,

hogy drágán és hamar elkel.

Ezt bizonyítjuk, kik már termeljük és bizonyítják a nagy borkereskedők, a kik 60—80 koronáért is megveszik hektóját, ha százezer hold ilyent termelne is. Permetezés nélkül a mult évben is perenosporától mentes nagy termést adott (holdanként 35 hektó).

Vesszéről árjegyzék ingyen és bérmentve.  
**NAGY GÁBOR szőlőnagybirtokos Kóly Bihar-megye.**

Pósta, távirtda és távbeszélő állomás.  
Levelezés magyar, román, horvát, szerb és német nyelven. 1—4

## Két butorozott szoba

haszonbérbe kiadó és azonnal elfoglalható  
Diamant Vilmos gabonakereskedő házában, Mindszent. 1—3.

## Kiadó tanyaföldek.

Özv. Wimmer Jánosnének összes tanyai földje folyó évi október hó 1-től haszonbérbe kiadó. Értekezhetni a tulajdonossal Mindszent

## Házeladás.

Miután mesterségemtől visszavonulok, főtéren levő házamat portával együtt örök áron eladom. Házam Mindszent község legforgalmasabb részén van s bármi-féle célra igen alkalmas. Alku köthető a tulajdonossal, Braun Eberhard cipész-mesterrel a helyszínén. —3

## POLLITZER SÉRV-AMBULATORIUM

nyilvános orvosi rendelő-intézet  
sérvbajosok, ferdénőttek és amputáltak részére.

Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 8., félemelet.

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díjtalanul rendelkezésére áll. Az orvosi vizsgálat igénybe vétele vásárlásra nem kötelez.

Orvosi ellenőrzés! Mérsékelt árak!

Egyéni speciális kezelés!

**SZABADALMAZOTT SÉRVKÖTŐK**  
már 5 koronától felfelé.

Vidéki megrendelések az intézet szakorvosa által lelkiismeretesen felülvizsgáltatnak s pontosan és legnagyobb titoktartás mellett eszközöltetnek.

**Higiénikus oltások** a legfinomabb minőségekben, orvosilag ajánlva és sterilizálva. Feltétlenül megbízhatóak. Tucatankint 2—16 koronáig.

Ugyanott most jelent meg: „Az ember egészsége” című orvosi mű, mely kizárólag a sérvbajjal, annak ellenszereivel és kezelésével foglalkozik. E munkát bárkinek díjtalanul és zárt borítékban küldi meg az intézet igazgatósága.

— **Papírszalvéták** a leggyönyörűbb új mintákban most érkeztek Horváth A. papírkereskedésébe. Modern levélpapírokban és írószerekben legnagyobb választék. Csakis elsőrendű árak!